

fugitū în imperiulū Russiei s'eu alū Austriei; ên-su'și Domnulū Moldovei se pregătea a cere, împreună cu tótă familiia sa, scăpare în vre-unulū din celle douë staturī vecine.“

Altă gazetă da următórea scire :

« Prințulū Al. Ipsilante s'a adressatū cu rugăciune către Maiestatea Sa împēratulū Russiei, d'a nu refusa puterniculū s'eu ajutorū poporului Greciei, și mai cu sémă cellorū douē mari principate Dunărene, care se aflău imediatū amenințate de mare pericolū. Dér' îndată ce pređisele însciințări sosiră la Laibah, M. S. Impēratulū Alexandru a bine-voitū să declare că M. S. privesce întreprinderea prințului Ipsilante ca unū effectū alū spiritului turburătorū ce caracteriză epoca acésta, și ca uă consecință a ușurinței și neesperienței acestui june generalū.

Totū-uă-dată Maiestatea Sa Impēratulū, a decretatū celle următóre :

1. « Prințulū Al. Ipsilante se depărtéză din serviciulū russescū.

2. « I se va face cunnoscutū că Maiestatea Sa Impēratulū condamnă cu desăvêșire întreprinderea sa, și că nici uă dată să nu crêđă că'i se va putea da, din partea Russiei, vre-unū ajutorū la asemenea întreprindere.

3. „Se vorū da ordinī precisi, comandantelui superiorū alū oștirilorū de la Prutū și din Bassarabia, Conte Witgenstein, ca să pazéscă uă ab-